

ninger; og i flere Henseender synes Tilstanden nu, da en tidligere, meget ridsker Tilsynsmand er flyttet bort, at være mindre god; men Ministeren har meddelt, at der er indsat en ny Tilsynskomite, og at man derfor har grundet Haab om, at Manglerne ville blive afhjulpne. — Som sædvanligt har Udvalget ikke kunnet Andet end ogsaa iaar komme tilbage til Vaisenhuset. Det høie Thing vil erindre, hvorledes vi gjentagne Aar have fundet os foranledigede til at minde om, at denne kostbare Stiftelses Midler formentlig langtfra komme hele Landet til Gode, saaledes som man kunde ønske det. Det er en særlig kjøbenhavnst Stiftelse og en særlig kjøbenhavnst Stiftelse, som er temmelig dyr; de Resultater, der opnaas, ere ialtfald temmelig smaa i Sammenligning med de betydelige Midler, der blive anvendte. Finantsudvalget har allerede for flere Aar tilbage henstillet, om man ikke paa en anden Maade kunde lade denne Stiftelses Midler komme hele Landet til Gode. Vi have herved ikke saa meget tænkt paa dette Forhold, at ganske vist Enkelte omkring fra Landet kunne blive optagne i Stiftelsen; men vi have mere tænkt paa, at man, ved at Midlerne bleve anvendte rundt omkring i Landet, paa en langt mere økonomisk Maade kunde opnaa bedre Resultater, idet den Opdragelse, der er Anstaltens Opgave, hellere maa og billigere kan besørges nærved Hjemmet end langt borte fra det. Vi have tænkt os Midlerne uddelte over hele Landet paa forskjellig Maade til Kommunerne. Efter de meddelte Oplysninger maa vi sige iaar som tidligere, at det kun er i et meget begrændset Omfang at Stiftelsens Bestyrelse har fundet sig foranlediget til at rette sig efter det, der saaledes er fremhævet af Folkethingets Udvalg. Der er optaget ganske enkelte Børn andetstedsfra i Landet; der er efter Beretningen for Aaret 1870—71 blevet fordelt — jeg tror, det er — 750 Rd. til Understøttelse af forældreløse Børn i Landets 6 Stifter udenfor Sjællands Stift; men det er dog aabenbart i Sammenligning med de store Beløb, der ellers er Spørgsmaal om, en aldeles forvindende Sum, hvorved de Duffer, vi have udtalt, paa ingen Maade kunne siges at være

efterkommede. Man har oftere forhandlet om at sælge den nuværende Vaisenhusbygning og opføre en ny Bygning paa et billigere Sted — Bygningen ligger jo i et af de Kvarterer, hvor Grunde og Bygninger ere Mest værd i hele Kjøbenhavn — eller ialtfald søge Dele af den nuværende Bygning, selv om Vaisenhuset vedbliver at benytte den, anvendte paa en heldigere Maade, f. Ex. Kjøberleilighederne udleiede til Butiker. Dette har Vaisenhusdirektionen imidlertid ikke fundet hensigtsmæssigt, men har dog ikke kunnet overbevise Finantsudvalget om, at det var rigtigt at undlade det. Atter iaar har Udvalget derfor fundet Foranledning til at gjentage den Hensætning, om det ikke vilde være rigtigt helt at ophæve denne Anstalt i dens nuværende Skikkelse, for at de temmelig betydelige Midler, der findes her, kunne blive anvendte paa en i det Hele taget mere fyldestgjørende Maade. Ligeledes har Udvalget med Hensyn til Vaisenhuset atter iaar maattet røre ved Spørgsmaalet om dets Bibel- og Psalmebogsprivilegium. De ville i den Anledning finde aftrykt i Betænkningen Pag. 81—84 en længere Skrivelse, hvori Ministeriet efter Beretning fra Vedkommende udtaler sig om dette Spørgsmaal. Udvalgets Flertal — hele Udvalget med Undtagelse af et Par enkelte Medlemmer — kan paa ingen Maade billige det Resultat, man er kommen til. Ministeriet finder det rigtigt at opretholde disse Privilegier; der er ganske vist med Hensyn til Bibelprivilegiet den Vanskelighed, at det ikke er udløbet, saa at der kunde blive Spørgsmaal om Erstatning, medens der med Hensyn til Psalmebogsprivilegiet derimod nu snart aabner sig en Leilighed til at ophæve det; men med Hensyn til begge Privilegier — baade det, for hvilket der ikke kan være Spørgsmaal om Erstatning, og det, for hvilket der kunde være Tale om Erstatning — kan Udvalget ikke Andet end gjentage en bestemt Misbilligelse af det Forhold, der her finder Sted. Det vil blandt Andet ses af den Skrivelse, der her foreligger, at paa den ene Side siger man: Vaisenhuset faar ikke Noget ud af det Privilegium, man bestatter jo i Virkeligheden ikke Bibel- og Psalmebogsleserne; men at man paa den anden Side,